

ದಿಂದಲೂ ಇದ್ದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು.

ನಡೆದ ಈ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಯಿಂದ ಋತು ಹೆದರಿತಳು. ಯಾರು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ....? ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುವ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನಿದೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ....? ಹೇಮಂತನೂ ಚಕಿತನಾಗಿದ್ದ. ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಊಹಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

'ಹೇಮಂತ್....ನಂಗೇ ಭಯವಾಗಿದೆ' ಎಂದ ಋತು ಅವನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನು ದೈರ್ಯ ತುಂಬಿದ. ಇಬ್ಬರೂ ಲತಾಮಂಟಪದ ಕಲ್ಲಿನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು.

ಚಳಿಯ ವಾತಾವರಣವಿದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅವನನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು ಋತು. ಹೇಮಂತನಿಗೂ ಅದು ಆಪ್ತಾಯಮಾನವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು.

'ಋತು....ಈ ಬಂಗಲೆಗೆ ನಾನು ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗಲೇ ಅದ್ಯಾಕೋ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸಹಜವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತೆ ನಂಗೇ, ಇಲ್ಲಿನ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂಥರಾ ಫೀಲಿಂಗನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡ್ತಿರೋವಾಗ್ಲೇ ಯಾರೋ ಕಿರುಚಿದ ಸದ್ದು ಕೇಳುತ್ತೆ....ಅದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರದಿರೋ ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ, ಈಗ ನೋಡಿದ್ರೆ ಯಾರೋ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರೂ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳೋಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ್ರೆ...' ಹೇಮಂತನಿಂದಾಗ ಋತು ವಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು....ಈ ಬಂಗಲೆಯ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರದ ಪತ್ತೇದಾರನಿಗೂ ಇದು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆಯೇ?... ಚುಟುಕಾಗಿ ಕಪ್ಪು ಬೆಣ್ಣಿನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಳು.

'ಆ ಕಪ್ಪು ಬೆಣ್ಣು ಬಂದಿದ್ದು ಆಕಸ್ಮಿಕವೇ ಇರಬಹುದು ಋತು, ಆದ್ರೆ ಈಗಿನ ಪ್ರಕರಣ ನಂಗೇ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಅನ್ನಿಸಿಲ್ಲ, ಯಾರೋ ಈ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳೋಕೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ರೆ ಯಾರು?..'

'ನಮ್ಮ ಬಂಗಲೆಯವಾ? ಏನು ಹೇಳ್ತಿದ್ದಿ ಹೇಮಂತ್' ಬೆಚ್ಚಿದಳು ಋತು.

'ಹೌದು ಋತು, ನೀನೇ ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡು, ನಾವು ಬಂಗಲೆ ಪೂರ್ತಿ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಈಗಷ್ಟೇ ಮಾಡಿದ್ದಿ, ನೀನು ಖಂಡಿತಾ ನನ್ನನ್ನು ಟೆರೆಸಿಗೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರ್ತಿ ಅಂತ ಯಾರೋ ಮುಂದಾಲೋಚಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕಾದಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸೀನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿ ಹಾಳಾಗಿದೆ..' ಪತ್ತೇದಾರ ವಿವರಿಸಿದ.

'ಆದ್ರೆ ಹೇಮಂತ್....ಅಂಥ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ ಯಾರಿಗಿದೆ ಹೇಳು?'

'ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಋತು, ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ಇರಬಹುದು, ನಿನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೇ ಇರ್ಬಹುದು, ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಮೇಲೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು, ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಬಂಗಲೆಯ ಇನ್ವಾರ್ಡ್ ಇದ್ದರೂ ಇರ್ಬಹುದು, ಯಾವುದನ್ನೂ ಈಗ್ಗೆ ಹೇಳೋಕಾಗಲ್ಲ..' ಅವನೆಂದಾಗ ಬೆಚ್ಚಿದ ಋತು ಅವನಿಂದ ದೂರ ಸರಿದಳು.

'ಏನು ಹೇಳ್ತಿದ್ದಿ ಹೇಮಂತ್....ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನು....ಖಂಡಿತಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ನಾನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಭರತನಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇ...' ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಋತು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಹೇಮಂತ ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧವಾಗಿ ತಟ್ಟಿದ.

'ಋತು....ಸಮಾಧಾನ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳ್ತಲ್ಲ, ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ಆಕೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ತಾಯಿಯಲ್ಲ, ಮೇಲ್ಮೋಟಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಜಾಂತ ನಂಬಬೇಡ ಋತು, ಯಾರನ್ನೂ ಅನುಮಾನಿಸೋದು ಬೇಡ, ಆದ್ರೆ ಇನ್ನೇನು ನಿನ್ನ ಜಾಗೃತೆಯಲ್ಲಿ ನೀನಿರು, ಹೆದರಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಇನ್ನು ನಾನಿರ್ತೀನಲ್ಲ, ಚಿಯರ್ ಅಪ್ ಡಿಯರ್, ಇಲ್ಲಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳ್ಬೇಡ...' ಎಂದ ಹೇಮಂತ ಅವಳನ್ನು ಬರಸೆಳೆದು ಗಾಢವಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದಾಗ ಹಬ್ಬದಡುಗೆಯ ಘಮ ಬಂಗಲೆಯ ತುಂಬಾ ಅಮರಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಸುಂದರಿ, ಕಲಾವತಿಯೊಂದಿಗೆ ಚುರುಕಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಅಡುಗೆ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಮ್ಯ, ಪುರುಷೋತ್ತಮರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದ ಜೋಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಖದಲ್ಲೂ ನಸುನಗು ಮೂಡಿತು. ಋತು ಸಹಜವಾಗಿರಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅವಳ ಮುಖ ಕಳೆಗುಂದಿರುವುದು ರಮ್ಯಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಹೋಗುವಾಗ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಹೋದವಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಬರುವಾಗ ಏನಾಯಿತು?

ಹೇಮಂತನೇನಾದರೂ ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ....ಛೆ ಛೆ....ಅವನು ಅಂಥವನಲ್ಲ...ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಸಿದವರಲ್ಲವೇ....ಏನೇ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಅದು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿಯೇ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ....ಹಾಗಾದರೆ ಏನಾಯಿತು ಋತುವಿಗೆ....? ಹೇಗಿದ್ದರೂ ತಾನು ಈ ರಾತ್ರಿ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತೇನಲ್ಲ, ಆಗ ವಿಚಾರಿಸಿದರಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

ಬಂಗಲೆಯ ಭಾವಿ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಭರ್ಜರಿ ಔತಣವೇ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿತ್ತು. ಕಲಾವತಿ ಹಾಗೂ ಸುಂದರಿ ಬಡಿಸಲು ನಿಂತರು. ಎಲ್ಲೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿಟ್ಟ ಭರತನನ್ನು ರಮ್ಯ ಕರೆತಂದು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂರಿಸಿದಳು. ನಗು, ಹರಟೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಸಾಗಿತು.

'ನನ್ನ ಮಗ್ಗು ಋತುವಿನ ಸೆಲ್ಫನ್ ನಂಗೇ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಯ್ತು ಹೇಮಂತ್, ನೀನು ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಹಿಡಿಸಿದ್ದಿ, ಆದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕಥೆನೇ ಕೇಳಿ ನಮಗಿಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಯ್ತಪ್ಪಾ, ಆ ದಿನ ತ್ರಿನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣ ನಾಟಕ ನಡೆದಾಗ ನಾನೂ ಇದ್ದಲ್ಲಾ, ನೀನು ಋತುವಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಾಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ತ್ರಿನಿವಾಸನೇ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದಂತಿತ್ತು, ಆದ್ರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಬೀಜವಾಗಿ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ್ತೆ ಅಂತ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸ್ತು...' ಪುರುಷೋತ್ತಮರು ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಿ ಹೇಳಿದರು.

ಮಾತು ಜ್ಞಾನದೇಗುಲ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿನ ಪ್ರಶಾಂತನ ಕೊಲೆಯತ್ತ ತಿರುಗಿತು.

'ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿದೆ ನಿನ್ನ ಇನ್ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್?' ಪುರುಷೋತ್ತಮರು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

'ನಡೀತಿದೆ ಅಂಕಲ್, ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಟಂನ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳು ಬಂದಿವೆ, ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಸಿಡ್ ಹಾಕಿ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳನ್ನು ಮುರಿದು ಒಳಬಂದ ಕೊಲೆಗಾರ ಕಾಡುಮೃಗದ ಹಾಗೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಚೂಪಾದ ಉಗುರಿನ ಗುರುತುಗಳು ಮೈ ತುಂಬಾ ಪತ್ತೆಯಾಗಿವೆ, ಕೊಲೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಏನೂಂತ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ, ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ಕಳುವಾಗಿಲ್ಲ, ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲುಗಳು ಊರಿದಂತಹ ಗುರುತುಗಳು ಕಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಯೊಂದು ರಕ್ತಹೀರಿ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಜೀವ ತೆಗೆದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತೆ....ಅದೇ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಳಟಾದ ವಿಷಯ. ಒಳಬಂದ ಕೊಲೆಗಾರನ ಉದ್ದೇಶ ಏನೆಂದೇ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ.

ಹೇಮಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆತಂಕದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಭರತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇವ್ಯಾವುದೂ ಅರ್ಥವಾದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಬಡಿಸಿದ್ದ ಊಟವನ್ನು ತಲೆತಗಿಸಿ ಉಣ್ಣತೊಡಗಿದ್ದ.

ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಹೇಮಂತ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಟೆರೆಸಿನ ಪ್ರಕರಣ ಒಳಗೊಳಗೇ ಕಾಡತೊಡಗಿತ್ತು.

'ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬರಲೇಬೇಕು ಹೇಮಂತ್, ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡ, ಮದುವೆಗೆ ಮುಹೂರ್ತವಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ ಏನಂತಿ?' ಪುರುಷೋತ್ತಮರು ಮಾತಿಗೆ ತಲೆಯುಗಿಸಿದ ಹೇಮಂತ.

'ಅಂಕಲ್, ಈ ಕೊಲೆಯ ತನಿಖೆಯೊಂದು ಮುಗಿದುಬಿಡ್ತೆ, ಮತ್ತೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡೋಣ..' ಎಂದವನು ಕಲಾವತಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿದ. ಅವನ ಮೊನಚು ದೃಷ್ಟಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಾಳಕ್ಕಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು.

'ಆಂಟಿ, ಊಟ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ನೀವು ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಉಪಚಾರ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ ಬಂಗಲೆಯ ಸೋಮಾರಿ ಅಳಿಯನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬಿಡ್ತೀನಷ್ಟೇ...' ಎಂದ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು.

ಹೇಮಂತ ಹೊರಡಲು ಮೇಲೆದ್ದಾಗ ತಡರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು.

'ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಹೇಮಂತ್, ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬಿಡು, ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೊಂದು ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬರ್ತೀನಂತೆ ಹೇಳು...' ಪುರುಷೋತ್ತಮರು ಉಪಚರಿಸಿದರು.

'ಇಲ್ಲ ಅಂಕಲ್, ಅಮ್ಮ ಕಾಯ್ದಿರ್ತಾಳೆ, ನಮ್ಮಂಥ ಪತ್ತೇದಾರರಿಗೆ ರಾತ್ರಿ, ಹಗಲು ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲಾ....' ಎಂದವನು ಹೊರಟು ನಿಂತ.

(ಸತೀಷ)